

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

נח א מוי פ"ה מהל'
יסודי המורה הלכה
ב' סמג ענין ה טושיע
י"ד ס' קנו טעף א :
גמ' ב מוי' שם הלכה
ב טושיע שם ב'גמ' :
ס ב מוי' שם הלכה
ב טושיע שם טעף א :
סא ד מוי' פ"י מהל'
מלכים הלכה ב :

אפילו לשטוי ערקתא דמסאנא . לכאורה משמע דמנעליה
משגין משל עב"ס כדאמר נמי בפרק הכנס (ב"ק נט:
והס) גבי אלעזר זעירא דהוה סיים מסאני לזכרי וקאמר שהיה
מתחבלי על ירושלים וכן משמע במסכת תענית (דף כ"ג) גבי ההוא
גבירא דהוה מסאני מסאני וכו' ולא

אפילו *לשנויי ערקתא דמסאנא ובמה
פרהסיא אמר ר' יעקב אמר רבי יוחנן אין
פרהסיא פחותה מעשרה בני אדם פשיטא
ישראלים בעינן דכתיב ונקדשתי בתוך
בני ישראל בעי רבי ירמיה תשעה ישראל
ונברי אחד מהו חא שמע דחני *רב
ינאי אחיה דרבי חייא בר אבא אחיה תוך
תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל
וכתיב התם °הבדלו בתוך העדה הזאת
*מה להלן עשרה וכולהו ישראל אף כאן
*עשרה וכולהו ישראל והא אסתר פרהסיא
הוא אמר אבוי °אסתר קרקע עולם היתה
רבא אמר 'הנאת עצמן שאני דאי לא תימא
הכי הני קוואקי ודימוניקי היכי יהיבין להו
אלא הנאת עצמן שאני הכא נמי הנאת
עצמן שאני ואודא רבא לשעמיה דאמר
רבא עב"ס דאמר ליה לחאי ישראל קטול
אספספא בשבתא ושדי לחיותא ואי לא
קטילנא לך ליקטילי ולא לקטילי שדי לנהרא
ליקטילי ולא ליקטילי מ"ש לעבורי מילתא
קא בעי בעו מיניה מר' אמי בן נח מצווה
על קדושת השם או °אין מצווה על קדושת
השם אמר אבוי ת"ש *שבוע מצות נצטוו
בני נח ואם איתא חמני הויין א"ל רבא
אינוה וכל אבויריהו מאי הוי עלה אמר רב
אדא בר אהבה אמרי בי רב כתיב °לדבר^{ע"כ}
הזה יסלח ה' לעבדך בבא אדני בית רמון
להשתחות שמה והוא נשען על ידי
והשתחויתי וכתיב °ויאמר לו לך לשלום^ס
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

עצור ואל תהרג מזה הוא לקדש את השם או לא: **אבויריהו**. כל מידי
דשיך בהו קדושת השם שייכא בהו דאם אומר לו לעצור על אותן מלות
או יהרג ואם לא יקדש את השם יעצור עליהם הלכך האי נמי ככללן
הוא: **אבויריהו**. לד אפרטנמנ"ט ודוגמתו במנחות (דף ע"ג) עולה וכל
*אבויריהו: **לדבר סוס**. מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעצור עבודת
כוכבים אמר לו לאלישע לדבר הוה יסלח ה' לעבדך שאני אומר בדבר
שארזני נשען ע"י וכתיב ויארר לו לך לשלום אלמלא יהודה לו:
ואם

[ע"י תוס' שכת
מס' ד"ה נמלס]

[ברכות כ"א:
פ"ט מנלה כ"ג:
פ"ט]

[ג"ל ואיתא
ערה ערה
דכתי' החסיד
חתי לערה
הרעה הואתך
איתא במגילה
כ"ג וזוה תבין
פירש"י ד"ה
לכלן במגל"י]

[גמ' ט.]

[כ"ה ג' טעור'
שם אכל לפיט'
איתא וכל'
מכירתה]

ש"ס הספחא
[ע"פ תוס'
מגילה פו. ד"ה
שם]

בן סורר ומורה פרק שמיני

עה

עין משפט
נר מצוה

סב א ב ג מ"י פ"ה
מהלכות יסודי
התורה הלכה ט ועיין
ב"י י"ד סימן קנז
א ד מ"י פ"ה מהלכות
אסורי ביאה הלכה ט
ופ"י מהלכות סנהדרין
הלכה יא סמך עיני קרב:

ואם איתא לא לימא ליה • לא היה לו להודות לדבר איסור דא"ל
לך לשלום ש"מ אין • בן נח מלווה על קידוש השם ומשני
הא בלגנא הא בפרהסיא נעמן לנעה הוה דלא היו ישראל צבית
רמון וגבי קדוש השם בחור בני ישראל כתיב ואפילו למאן דאמר
בלגנא נמי ירהר ואל יעבור הכי
מילי ישראל אבל כותי לא
ולעולם לימא לך דבן נח מלווה על
קדוש השם כגון פרהסיא ולמסקנא
זו לא איפשיטא בעיין ולשון מזי הוי
עלה משמע דמסקנא דפשיטות היא
וגרסה יוחר כספרים דגרסינן ואם
איתא לימא ליה הא בלגנא הא
בפרהסיא וקא פשיט דלא מפקיד
מדלמר ליה סתם לך לשלום:

הדרן עלך בן סורר ומורה

ומאי נינהו חמורו ואם חמורו •
הוה מזי למימר בזה ובה
בזה אלא הכי נקט דכתיב בזה
שריפה בהדיא:
מניין

ולגיסבה מינסב לא מייחבה דעתיה כד' יצחק דא"ר יצחק *מיום
שחרב בית המקדש נישלה מעם ביאה וניתנה לעוברי עבירה שנאמר
מיום נגובים *ימתקו ולחם סתרים ינעם:

הדרן עלך בן סורר ומורה

ואלו י'הן הנשרפין הבא על אשה ובתה ובת כהן שזנתה יש בכלל אשה
ובתה בתו ובת בתו ובת בנו ובת אשתו ובת בתה ובת בנה חמורו
ואם חמורו ואם חמיו: **ג'ב'** הבא על אשה שנשא בתה לא קתני אלא הבא
על אשה ובתה מכלל דתרייהו לאיסורא ומאן נינהו *חמורו ואם חמורו וקתני
יש בכלל אשה ובתה מכלל דתרייהו כתיבי בהדיא והנך מדרשא אתיא
הניחא לאביי דאמר *משמעות דורשין איכא בינייהו מתניתין מני רבי
עקיבא היא אלא לרבא דאמר *חמורו לאחר מיתה איכא בינייהו מתניתין
מני אמר לך רבא תני הבא על אשה שנשא בתה: יש בכלל אשה
ובתה חמורו ואם חמורו ואם חמיו: לאביי אידי דקא בעי למיתנא אם
חמיו תני נמי חמורו ואם חמורו לרבא אידי דקא בעי למיתנא אם
חמיו ואם חמורו תני נמי חמורו מנהני מילי דת"ר איש אשר יקח את
אשה ואת אמה אין לי אלא אשה ואמה בת אשה ובת בתה ובת
בנה נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן בתה ובת בתה ובת
בנה אף כאן בתה ובת בתה ובת בנה מנין לעשות זכרים בנקבות
נאמר כאן זמה ונאמר להלן זמה מה להלן זכרים בנקבות אף כאן
זכרים בנקבות מנין לעשות למטה בלמעלה נאמר כאן זמה ונאמר
להלן זמה מה להלן למטה בלמעלה אף כאן למטה בלמעלה ומה כאן
למעלה בלמטה אף להלן למעלה בלמטה אמר ר' מנין לעשות זכרים בנקבות
מאי זכרים בנקבות אילימא בת בנה כבת בתה בהדי הודי קאתיאן אלא אם
חמיו באם חמורו הישתא אם חמורו לא קמה לן אם חמיו מיהדר עלה
אמר

דקתני לאו בלשון הוא דא"כ הבא על האשה והמה מצבי ליה למתניה וא"כ הך אשה לחמורו קאמר הוה ליה למתניה הבא על האשה שנשא בתה
דהיינו חמורו הא לא קתני אלא הבא על אשה ובתה מכלל דתרייהו לאיסורא ולא הוזכרה אשתו לכאן ומאן נינהו חמורו ואם חמורו והכי קאמר
הבא על אם חמורו או על בתה דהיינו חמורו וקתני יש בכלל אשה ובתה כולה הך אלמא הך אשה ובתה כתיבי בהדיא: **ה'ניחא** לאביי
דאמר • בפירקין (דף ע"ו) גבי פלוגתא דרבי ישמעאל ורבי עקיבא: **משמעות דורשין איכא בינייהו** • ומסיק למילתיה דלרבי עקיבא
כתיבא בהדיא אם חמורו מתניתין מני ר"ע היא: **אלא לרבא דאמר** • בין לרבי ישמעאל בין לרבי עקיבא לא כתיבא אלא בחמורו
שכא עליה לאחר מיתת אשתו פליגי מתניתין מני: **אמר לך רבא תני על אשה שנשא בתה** • דהיינו חמורו דכתיבא בהדיא איש כי
יקח את אשה דהיינו אשתו ואת אמה דהיינו חמורו: **יש בכלל אשה ובתה** • קתני נמי חמורו ומילתא דתמיה היא דההוא לאו
מדרשא אתא וקתני בהדיא: **לאביי** דאמר חמורו ואמה כתיבן בהדיא אידי דתנא ביהאי כללא אם חמיו דליתא מדרשא נקט ר' אב
ריהטא חמורו ואם חמורו: **אין לי אלא אשה ואמה** • דהיינו חמורו: **נאמר כאן** • בשריפה זמה היא: **ונאמר** • בזהרית בתה
ובת בתה ובת בנה שאלה הנה זמה היא: **אף כאן** • לענין עונש שריפה בתה ובת בתה ובת בנה זמה דהיינו דהיא קרא: **מנין**
לעשות זכרים בנקבות • לקמן מפרש: **מנין לעשות למטה בלמעלה** • לקמן נמי מפרש: **ומה כאן למעלה בלמעלה** • להלן למעלה
בלמעלה • לקמן מפרש: **בהדין דדדין איתין** • הא רביהו דתרייהו בגורא שוה דליתא זמה זמה: **אלא אם חמיו כלאם חמורו** • השתא
אם חמורו כתיב לא קמה לן עדיין לא העמידה על צויה בשריפה מן החורה דלא הא תנא לפוס ריהטא שמעינן ליה דהאי
אשה דקרא דהיינו אשתו ואפי' למאן דאמר אם חמורו כתיבא לאו חמורו דהיא אשה ואמה נפקא ליה אלא ממשמעותא דלוחו
ואתה: **אם חמיו קא מסדר עלה** • מחזר עליה להביאה לתורת אם חמורו דקאמר זכרים בנקבות הא אכתי לא אשמיטין אתא אם חמורו:

אמר

ואם אימא • דבן נח מוזהר על קדושת השם לא לימא ליה לך לשלום
למשמע דהוה לו נהי להוכיחו לא היה מלווה דהוכח תוכיה את
עמיתך כתיב (ויקרא יט) ולא גר תושב מיהו אדווי לדבר איסור לא
לדווי: **בלגנא** • נעמן בלגנא הוה ולא היו ישראל צבית רמון
שהוא משתחוה לשם וגבי קדושת תורה אור
השם בחור בני ישראל כתיב ואפילו
נלטו בני נח עליה לא נלטו
לקדשו בחור הכותים אלא בחור
ישראל: **הטלה לבו טינא** • מימון
מזוב אהבה נטמטס לבו והטלה
חולי: **משום פגם משפחה** • האשה
שהיו בושין בדבר: **שלא יבו בנות**
ישראל פרוגות בעריות • לעמוד בפני
האנשים לתת בהם עיניהם וימסרום
להם לביאה: **ולגיסבה מינסב** • דאין
כאן פרוגות בעריות דכולהו לעבדן
הכי ולינסבן ואין כאן עבירה אלא
מלוה: **לא מיתבא דעתיה** • ולא ירפא
בכך: **מיום שחרב בית המקדש** •
קשל הכח מדלגות רבות ואין רוח
קמה בלחם להיות תאכל לאשתו לפיכך
ניטל טעם ביאה: **וניטן לעוברי**
עבירה • שילך הרע חוקקן ומרבה
תאוות: **דכתיב ולחם סתרים ינעם** •
לישנא מעליא נקט כמו כי אם הלחם
אשר הוא אוכל (בראשית לט):

משני
ע

[ע"י חסידות
ד"ר י"ב. ד"ה
חטא]
[גדרים א"א]

הדרן עלך בן סורר ומורה

אלו הן הנשרפין הבא על אשה
ובתה: **בגמרא** מפרש לה:

ובס' כהן • כלומר וכן בת כהן שזנתה
היא בשריפה אבל בטעלה לאו בשריפה
הוא: **יש בכלל אשה ובתה** • כלומר
אשה ובתה כתיבי בהדיא כדמפרש
בגמרא דהאי אשה ובתה היינו חמורו
דשריפה כתיבא בזה דכתיב (ויקרא
כ) (*כי יקח איש) את אשה ואת אמה
זמה היא בלחם ישרפו אותה ואתה:
יש **בכללן** • כלומר מינייהו ילפינן
כולהו הך בגזירה שוה דללקמן
בברייתא: **בנו** • מאנטוסו דלאו בת
אשתו דנחייב עליה משום בת אשתו
דהא אנטוסה לאו אשתו היא: **בס'**
בנו ובת בנו • שהיה לו מאנטוסו:
בס' אשתו • בין שהיא בתו בין שהיא
חורגת: **ג'ב'** **הבא על האשה שנשא**
בתה לא קתני • כלומר מכדי מדרקתני
סיפא יש בכלל וכו' מכלל דהאי אשה
ובתה בהך דכתיבן מיירי ולאו בלשון
ובתה אשתו קאמר אלא בחמורו
דשריפה כתיב בזה והא הבא על האשה

[לקמן ע"ו]

[סא]

[ע"י וא"ש אשר
יקח]

ויקרא
כ

הנשרפין פרק תשיעי מנהדרין

עו

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ב מהלכות
אסורי ביאה פ"א :
ג ב מ"י פ"ב מהלכות
נערה בתולה הלכה יז
סנה לאוין פ"ה עוש"ע
ה"ט פ"ט קצו סעיף
ס ב"מ :

ד ג מ"י פ"ב מהלכות
אסורי ביאה הלכה
כו סנה ע"ש מה עוש"ע
ה"ט פ"ט קצו סעיף ט :

מס לסיא - לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מצינו בלוחו שאר לך חמור שכן אמה בשריפה : ועוד מס סיא
לא חלקם בין בזה לאם אמה אף הוא וכו' - כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקוס באתרה למילך שאר ידיה מיניה וזיה דבר מדבר שגאמר
דאם אמו היא בסקילה כלמו כי היכי דבשאר ידיה אס אמה כלמה דילמא אוקמא באתרה ונימא דבשריפה היא כבתו כי היכי דבשאר
ידיה אס אמה כבתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפריך אמו בסקילה ואס אמו בשריפה : אף סיא - כלתה אסורה
כיון דרביהה הוכרים כנקבות האוה
נמי נקבות כוכרים שאר אשתו כשאר
ויהא אסור אף בשאם חורגו ואין
הוא דחמירין מותר אדם בשאם
חורגו : כלמו בסקילה - ב"ד' מיתות
(לעיל דף ע"ב) : איכא למיפריך -
במחילת הדין לאסורה : למ"ד שריפה
חמורה - ואינה לפירכא קמיתא
משום האי קושיא בתרייתא לא נדונה
כלומר לא תילפינה מהדרי ואפי'
לאסורה דכיון דלא מליה למידן מינה
ומינה : ה"א אבל הכא בשריפה
כדאשכחן בלמה דהיינו אתרה דומיא
ידיה דכלתו כלמו : ועוד מס סיא
חלקם - כלומר מאי חזית דכי אוקמא
ליה באתרה למילך שאר ידיה מיניה
וביה שריפה כלמה דומיא ידיה
דכלתו כלמו אוקמא באתרה הכי
ולמוד שאר ידיה מיניה וזיה ואימא
הכי כיון דבתה בשריפה לריכין אט
לענוש מלכה מיתה חמורה מזה
ובסקילה והיינו מיניה וזיה מיתה
שהיא בשריפה אחת למד לכלתה
סקילה שריף אחת לחלק ולהחמיר
בין בזה לכלתה דמה הוא חלקם זו
להחמיר כלמו מבחו אף היא וכו'
והאי לאו דון מינה ומינה הוא אלא
גלוי מילתא בעלמא היא דכי ילפת
שאר ידיה מיניה וזיה י"ש לך
להחמיר בכלתה מבחה ואס בזה
לומר כן איכא למימר דלין לך ללמוד
כן אלא להשוות כלתה לאמה כי היכי
דכלתו שיה לאמו הלכך איכא למימר
סקילה ואיכא למימר שריפה מש"ה [ע]
לא נדונה : בתו מאנוסותו מניין -
בשאר ידיה בקרא דערוס בת כגן
וגו' דאוקימנא בזנוסין לא כתיבא
בתו : גלוי מילתא בעלמא הוא - ואין
זה עושם מן הדין דהא בת בתו
מוקרבת דבתו היא דלתיא והכי
דמי עושם מן הדין כגון ערוס
אחותך בת אחיך או בת אחך אין
לי אלא בת אחיך שלא בת אמו ובת
אמו שלא בת אחיך ואס באתה להביא
בת אחיך ובת אמו מק"ו זה עושם מן
הדין דהא לאו מכה קורבה דהא
אחיה דזו קורבה מחמת עגמה וזו
קורבה מחמת עגמה אבל הכא על
בת בתו אינה קרובה לו אלא משום
בתו : אלא סנה סנה לאסורה -
נאמר בשאר הנה ונאמר בשאר

מה להיות שכן אמה בשריפה תאמר בהוא
שאמו בסקילה ועוד הוא כהיא מה היא לא
חלקתה בה בין בתה לאם אמה אף היא לא
תחלוץ בו בין בתו לאם אמו ולמאן דאמר
סקילה חמורה מהאי קושיא לא נידונה אי
מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה
אמר אביי אמר קרא אשת בנך היא משום
אשת בנך אתה מחייבו ואי אתה מחייבו
משום אשת בנה רבא אמר בין למ"ד דון
מינה ומינה בין למאן דאמר דון מינה ואוקי
באתרה לא אתיא למאן דאמר דון מינה
ומינה מה הוא כלתו אסורה אף היא נמי
כלתה אסורה ומינה מה הוא בסקילה אף
היא נמי בסקילה למ"ד סקילה חמורה איכא

למיפריך מה דהוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא
בתה בשריפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשריפה וכלתו
בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוץ
בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שריפה חמורה מהאי קושיא לא נידונה ואוקי
מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי
התם הוא דבסקילה אבל הכא בשריפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה
חמורה איכא למיפריך מה דהוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא בשריפה
ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוץ בה בין בתה לכלתה
ולמ"ד נמי שריפה חמורה מהאי קושיא לא נידונה בתו מאנוסותו מניין האמר
אביי "ק"ו על בת בתו עניש על בתו לא כל שכן וכו' *עונשין מן הדין *גלוי
מילתא בעלמא הוא *רבא אמר אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה
אתיא זמה זמה תני אבוח דרבי אבין *לפי שלא למדנו לבחו מאנוסותו
בשריפה אף בתו מאנוסותו היא בשריפה ואין בועלה בשריפה אמר אביי אמר
קרא *את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה
רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת
ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנויה מוקמת ליה אזהרה
לבחו מאנוסותו מעיין בשלמא לאביי ורבא מהיכא דנפקא דהו עניש מהתם
נפקא דהו אזהרה אלא דרתני אבוח דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר
ויקרא *אל תחלל את בתך להזנותה מתקף דה רבי יעקב אחוה דרב אחא
בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי
ליה לבדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו לר"י
וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר ב'במוסר
את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחלל מאי אל תחלל שמע
מינה תרתי ואביי ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר
רבי מני זה המשיא את בתו לזון כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי
אליעזר אומר זה המשיא את בתו לזון ר"ע אומר זה המשיא את בתו בוגרת
אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום
והמשיא את בתו בוגרת אמו המשיא את בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אביי

הכי
למה גזירה שיה
לעיל אלא דקאמר הכא לא נריך
ומינה קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.)
גבי אל תהי ג"ש קלה בעיניך דמשמע
התם דלכ"י לא יליף בתו מאנוסותו
אלא מגזירה שיה :
תני אבוח דרבי אבין כו' - מדעני
קרא משמע דלית ליה גזירה
שיה דהנה הנה זמה זמה ואימא
א"כ בת בתו ובת בתו מנא ליה
דבשריפה ועוד קשה דהאי איש
אילטריך לכדדרשין בפרק ד' מיתות
(לעיל דף ע"ב) : אע"פ שאינה כהנה
דמאש דרש דפירש בקונטרס :
אזכור
למה גזירה שיה
בשרפה וכלתה
בסקילה הוא
בעצמו יוכיח
דבתו בשריפה
וכלתו בסקילה
אלא מה הוא
לא חלקת בו
בין אמו לכלתו
אף היא לא
תחלוץ בה
בין אמה לכלתה
ולמ"ד שריפה
חמורה מהאי
קושיא לא נידונה
ואוקי מינה
ואוקי באתרה
מה הוא כלתו
אסורה אף היא
כלתה אסורה
ואוקי התם
הוא דבסקילה
אבל הכא
בשריפה כדאשכחן
באמה למ"ד
סקילה חמורה
איכא למיפריך
מה דהוא שכן
אמו בסקילה
תאמר בהיא
בשריפה ועוד
מה הוא חלקת
בו בין בתו
לכלתו אף היא
תחלוץ בה
בין בתה לכלתה
ולמ"ד נמי
שריפה חמורה
מהאי קושיא
לא נידונה בתו
מאנוסותו מניין
האמר אביי
"ק"ו על בת בתו
עניש על בתו
לא כל שכן וכו'
*עונשין מן הדין
*גלוי מילתא
בעלמא הוא
*רבא אמר אמר
לי ר' יצחק בר
אבדימי אתיא
הנה הנה אתיא
זמה זמה תני
אבוח דרבי אבין
*לפי שלא
למדנו לבחו
מאנוסותו
בשריפה אף
בתו מאנוסותו
היא בשריפה
ואין בועלה
בשריפה אמר
אביי אמר קרא
*את אביה היא
מחללת מי
שמחללת את
אביה יצתה זו
שאביה מחללה
רבא אמר בשלמא
התם אפיקתיה
מדינא דבת
כהן ואוקימתה
אדינא דבת
ישראל הכא
אדינא דמאן
מוקמת ליה
אדינא דפנויה
מוקמת ליה
אזהרה לבחו
מאנוסותו
מעניין בשלמא
לאביי ורבא
מהיכא דנפקא
דהו עניש
מהתם נפקא
דהו אזהרה
אלא דרתני
אבוח דרבי
אבין מאי אמר
רבי אילעא
אמר ויקרא
*אל תחלל את
בתך להזנותה
מתקף דה רבי
יעקב אחוה דרב
אחא בר יעקב
האי אל תחלל
את בתך להזנותה
להכי הוא דאתא
האי מיבעי ליה
לבדתניא אל
תחלל את בתך
להזנותה יכול
בכהן המשיא את
בתו לר"י וישראל
הכתוב מדבר
ת"ל להזנותה
בחילול שבזנות
הכתוב מדבר
ב'במוסר את
בתו שלא לשם
אישות אם כן
לימא קרא אל
תחלל מאי אל
תחלל שמע מינה
תרתי ואביי
ורבא האי אל
תחלל את בתך
להזנותה מאי
עבדי ליה אמר
רבי מני זה
המשיא את בתו
לזון כדתניא
אל תחלל את
בתך להזנותה
רבי אליעזר
אומר זה
המשיא את בתו
לזון ר"ע אומר
זה המשיא את
בתו בוגרת
אמר רב כהנא
משום רבי עקיבא
אין לך עני
בישראל אלא
רשע ערום
והמשיא את
בתו בוגרת
אמו המשיא את
בתו בוגרת
לאו רשע ערום
הוא אמר אביי

[יבמות ס"ה]

לעיל דף ע"ב
[לעיל ע"ה]
[לעיל ע"ה]
[לעיל ע"ה]
[לעיל ע"ה]

הגהות הבית
(ה) רש"י ד"ס יכול וכו'
כל ימי סיוטה :

אשתו הנה מה להלן בזה כבת בתה אף כחן בתו כבת בתו ומאחר שנתרבת להיות כבת בתו אשתו לשריפה בגזירה שיה
דומה זמה כבת בתו כדחמירין לעיל : סו"ך סכתוב לומר וכתב א"ש כסן - דהוה ליה למימר ובת כהן וכתוב א"ש לומר לך
בת א"ש מאנוסותו שאינה בת אשתו כי יוחל לזנות את אחיה כלומר שזונה מאכזה בשריפה : אי מס כסן - נשואה שזינתה מאחר
הוא בשריפה ואין בועלה בשריפה : אף בתו מאנוסותו היא בשריפה ולא הוא - דהיא תשרף כתיב ולא הוא : רבא אמר בשלמא התם
גבי בת כהן נשואה או בלחירה משתעי קרא כדילפינן בפרק ד' מיתות כי אפיקתיה לזבעל מדינא דבת כהן : ולוקמיה אדינא - דבועל אשת
איש דהא לא נפקא מכלל אשת רעהו אבל בא על בתו משום קורבא היא בין בפטיה בין בנשואה ואי מפקת לאכזה מכלל דינא דהי דינא מוקמת
ליה אדינא דפנויה מוקמת ליה ומפטר אפשר לומר כן השתא אידי דלא עבדא מידי מיקטלא אידי מופטר והא קיימא לן (ב"ק דף ע"ב) : השוה
הכתוב אשה לאיש לכל שוגשין שבזורה : אל תחלל את בתך - אל תחללה בזנות : יכול כהן המשיא בתו לגוי וישראל - שמחללה ופוסלה
מתרומה לל"ה זמן ויהיה תחולל : כהן - לאדם לבטלה זנות שלא לשם אישות : תחלל - שני תחולין משמע : המשיא בתו לזון - ומחול
שאינה מקבלתו זונה היא עליו : זס המשיא בתו בוגרת - שמחללה להפקירה וזונה : אין לך עני בישראל - לקמן מפרש לה : מססס בתו
בוגרת לאו רשע ערוס הוא - שמחללה אותה בשביל מלאכה וזו היא ערמת רשע שגורם להזנותה בשביל הגאחיו שאין רואה לקנות שפחה לשמשו :
הכי